

Nr 513.

Av herr **Tjällgren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lönegradsplacering för vissa tjänster, m. m.

I proposition nr 241 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen godkänna förslag rörande lönegradsplaceringen för vissa tjänster samt bemyndiga Kungl. Maj:t vidtaga erforderliga åtgärder för förslagens genomförande. Dessa äro grundade på mellan 1949 års tjänsteförteckningskommitté och berörda personalorganisationer träffade överenskommelser.

De ändringar i lönegradsplaceringarna, som i enlighet härmed avses skola äga rum, äro i en del fall icke fullt tillfredsställande och kunna, främst i vad avser relationen till andra likartade tjänster, ge anledning till erinran. Ett exempel härpå är den föreslagna lönegradsplaceringen för hushållningssällskapens sekreterare. Dessa äro sällskapens chefstjänstemän. De arbetsuppgifter och det ansvar, som åvila dem, torde motivera en något högre löneställning än den nu förordade. På grund av den hastiga utvecklingen inom jordbruket har sällskapens verksamhet fått en alltmera framträdande betydelse. Med hänsyn härtill måste speciella krav ställas på sekreterarnas initiativförmåga och duglighet. Ifrågavarande synpunkter synas knappast ha beaktats i tillbörlig grad vid avvägningen av löneställningen mellan dessa tjänster och chefsbefattningarna inom vissa andra lokala förvaltningsorgan. Särskilt påtagligt är detta i förhållande till den för lantbruksnämndernas chefstjänstemän (lantbruksdirektörerna) förordade lönegradsplaceringen. Några bärande skäl för att sistnämnda befattningshavare skola vara placerade en lönegrad högre än sekreterarna föreligga enligt vårt förmenande icke. Det synes oss riktigast och lämpligast, om befattningarna vore jämställda i lönehänseende.

I detta sammanhang må erinras om att lantbruksstyrelsen, under vilken såväl sällskapen som nämnderna sortera, hade hos tjänsteförteckningskommittén förordat, att de bägge befattningshavargrupperna skulle vara placerade i samma lönegrad. Motsvarande yrkande hade den personalorganisation, vilken bägge befattningshavargrupperna tillhöra.

Enligt vår mening bör sålunda lönegradsplaceringen för sekreterare och lantbruksdirektörer vara lika. Därest en sådan ändring icke skulle vara möjlig att nu genomföra, eftersom Kungl. Maj:ts förslag är grundat på en mellan nämnda kommitté och organisationer träffad förhandlingsöverenskommelse, anse vi, att riksdagen i samband med behandlingen av före-

varande proposition bör uttala, att frågan om lönegradsplaceringen för sekreterarna underkastas förnyad prövning.

På grund av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 241 angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster m. m. måtte vidtaga sådan ändring, att lönegradsplaceringen för hushållningssällskapens sekreterare och lantbruksdirektörerna blir lika. Därest en sådan ändring icke skulle kunna genomföras, hemställa vi, att riksdagen måtte uttala sig för att lönegradsplaceringen för sällskapens sekreterare skall underkastas förnyad prövning.

Stockholm den 10 november 1952.

L. Tjällgren.

P. J. Näslund.

Hugo Osvald.
